

„A hľa, istý človek pristúpil k nemu a povedal: Dobrý Učiteľu čo dobrého mám činiť, aby som mal večný život?“

A on mu riekol: Čo ma nazývaš dobrým? Nikto nie je dobrý, iba jeden, Boh. A ak chceš vojsť do života, zachovaj prikázania. A povedal mu: Ktoré? A Ježiš riekol: Nezabiješ, nescudzoložíš, neukradneš, nepovieš falošného svedectva, cti svojho otca i svoju mať a budeš milovať svojho blížneho ako samého seba. Na to mu povedal mládenec: To všetko som zachoval od svojej mladosti, čo mi ešte chýba? Ježiš mu povedal: Ak chceš byť dokonalý, id', predaj svoj majetok a daj chudobným a budeš mať poklad v nebi a pod', nasleduj ma! Ale keď počul mládenec to slovo, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku. A Ježiš povedal svojim učeníkom: Ameň vám hovorím, že bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. A zase vám hovorím, že ľahšie je ťave prejsť cez ucho ihly než bohatému vojsť do kráľovstva Božieho. Keď to počuli jeho učeníci, náramne žasli a hovorili: Kto potom môže byť spasený? Ale Ježiš pozrel na nich a povedal im: U ľudí je to nemožné, ale u Boha je všetko možné“.

Matúš 19:16–26

Tento text z evanjelia Matúša (paralelné texty sú Marek 10:17–27, Lukáš 18:18–27) odкрýva cez stretnutie a rozhovor bohatého mladíka s Pánom Ježišom mnoho o spasení. Tento mladý človek, bohaté knieža z Izraela, sa veľmi vážne zaujíma o cestu spasenia. Túži vojsť do života, dedične získať večný život. Rovnako tak aj mnohí z nás. Tak ako tento mladík, aj my mnohí chceme vedieť: „Čo mám robiť, aby som mal večný život?“

Mladík sa pýta priamo Pána Ježiša, čo dobré má konať, aby dedične obdržal večný život. Pán Ježiš odpovedá, že má zachovať prikázania. Je zaujímavé, že mladík sa pýta, ktoré. Ako knieža Izraela určite dobre poznal Mojžišov zákon. Ale ako keby chcel mať úplnú istotu a uistiť sa, či mu niečo neuniklo, chcúc zistiť čo je to najpodstatnejšie, tak teraz tvárou v tvár sa pýta Ježiša: „Ktoré?“ Pán mu odpovedá: „Nezabiješ, nescudzoložíš, neukradneš, nepovieš falošného svedectva, cti svojho otca i svoju mať a budeš milovať svojho blížneho ako samého seba“. Pán Ježiš mu viac menej povedal, že má zachovať Boží zákon. Písmo vyučuje, že keby človek dodržal celý Boží zákon, stal by sa spravodlivým a získal by večný život: „*Lebo Mojžiš píše o spravodlivosti zo zákona, že človek, ktorý by to učinil, bude tým žiť.*

“ (Rímskym 10:5), „

Človek, ktorý to všetko učinil, bude tým žiť

“ (Galatským 3:12).

Mládenec reaguje odpoveďou, že tieto prikázania zachovával od mladi. Pán Ježiš to nespochybnuje, naopak, potvrdzuje to tým, že „si ho preto zamiloval“ (Marek 10:21). Ale mladíka to očividne neuspokojilo. Ako keby vnímal, že to nestačí, že mu ešte niečo chýba, pýta sa Ježiša: „Čo mi ešte chýba?“ Aj my si pri čítaní tohto textu kladieme otázku: Naplnil mladík celý zákon? Žil veľmi príkladne podľa Božích prikázaní. Nebol to poval'ač, darmožráč, pijan, zlodej, všetečník, zbojník, rúhač, modlár. Nie! Bol to príkladný mladík, veľmi bohaté knieža z Izraela, ktorý žil pomerne zbožne. Ani my možno nepatríme medzi alkoholikov, tých, ktorí tunelujú štát, vyhýbajú sa plateniu daní, okrádajú či podvádzajú blížnych, opúšťajú v rozvode či skrytej nevere manželku, zanedbávajú výchovu detí, ... Možno žijeme usporiadaný rodinný život, sme korektní zamestnanci či podnikatelia, manželku a deti zahrňujeme láskou a opaterou, slušne vychádzame so susedmi a kolegami, snažíme sa konať čestne a spravodlivo, konať dobro, možno i charitu, a žiť pobožne. Aj my chceme mať uistenie, či to stačí, či je to už naozaj dostatočné pre vstup do večného života. Aj my sa pýtame ako ten mladík: „Čo mi ešte chýba?“

Odpoveď a veľká lekcia z tohto textu znie: DOKONALOSŤ. Pán Ježiš mu hovorí: „*Ak chceš byť dokonalý...*

“ Ako mladíkovi, tak aj každému človeku na ceste do večného života cez naplnenie zákona

chýba dokonalosť. Božie slovo predkladá človeku cestu spasenia cez zákon, ale na tej ceste vyžaduje úplnú dokonalosť, dokonalé naplnenie celého zákona. Táto požiadavka dokonalosti je tak obrovská, absolútna, že jedno porušenie zákona stačí na to, aby bol človek na tejto ceste diskvalifikovaný (vyradený): „

Lebo ten, kto by zachoval celý zákon a klesol by v jednom prikázaní, previnil sa proti všetkým“ (Jakub 2:10). To je dôvod, prečo žiaden človek nevojde do večného života cestou naplnenia Božieho zákona. Božie slovo túto skutočnosť odkrýva otvorene a priamo: „

No, že zákonom nebol a nebude nikto ospravedlnený u Boha, je zrejmé,

...“ (Galatským 3:11), „

pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnené pred ním niktoré telo, lebo skrze zákon poznanie hriechu

“ (Rímskym 3:20). Pre slabosť nášho tela a porušenosť hriechom (Rímskym 7:7–14) nikto nevojde do neba cestou naplnenia zákona. Funkcia zákona nakoniec zostáva len tá, že odkrýva náš hriech a neschopnosť vojsť do života. „

Lebo nieto rozdielu, lebo všetci zhrešili a postrádajú slávy Božej

“ (Rímskym 3:23). Platí to aj o tých najlepších a najmorálnejších ľuďoch.

Mladík sa pýta: „Čo mi ešte chýba?“ Pán Ježiš mu vysvetlí, čo mu ešte chýba: „*predaj svoj majetok a daj chudobným a budeš mať poklad v nebi a pod', nasleduj ma!*

“ A aká je mladíkova reakcia? Nedokázal to urobiť. Odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku. Mladíkova reakcia odhaľuje stav srdca človeka. Hriešny, nespasený človek nedokáže poslúchnuť celú Božiu vôľu.

Pozrime sa ešte na mladíkovu reakciu vo svetle zákona. Keď Pán Ježiš povedal mladíkovi, ktoré prikázania má dodržiavať, jedno prikázanie v zozname chýbalo – to prvé: Milovať budeš svojho Boha celou silou, celou myslou, celou dušou, celým srdcom. Pri inej príležitosti, keď Pána Ježiša pokúšajú farizeji, Pán vykladá jadro a najhlbšiu podstatu Božieho zákona tak, že je zhrnutá v prvých dvoch prikázaniach, v prikázaniach lásky: „*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je to veľké a prvé prikázanie. A druhé, tomu podobné je: Milovať budeš svojho blížneho ako samého seba! Na týchto dvoch prikázaniach visí celý zákon i proroci*“

(Matúš 22:37–40). Pred mladíkom stojí tvárou v tvár vtelený večný Boží Syn a pozýva ho

nasledovať Ho. Tu sa ukáže, že mladík viac ako Boha, viac ako jeho vôľu, viac ako jeho nasledovanie, miluje svoj život a svoje bohatstvo. Mladík nedokázal naplniť prvé prikázanie zákona a tým porušil celý Boží zákon. Tento mladík cez zákon do večného života nevojde.

Nad tým, čo sa pri tomto rozhovore a stretnutí odhalilo, učenici žasnú. Sú zdesení z toho, že ak už takýto človek nemôže byť spasený, kto potom môže byť? Pán Ježiš dáva jasnú a nekompromisnú odpoveď: „U človeka je spasenie nemožné. Človek nemôže zachrániť sám seba cestou naplnenia zákona.“ Prirovnáva to obrazne k nasledovnému: Spasenie u človeka je možné asi tak, ako je možné prevliecť ťavu cez ucho ihly. Pán Ježiš však dodáva, že u Boha je všetko možné, Boh dokáže aj spasiť človeka.

Len Boh môže zachrániť človeka, pretože len Boh kriesi mŕtvych. Boh zachraňuje človeka skrze vieru v Ježiša Krista a skrze vykupiteľské dielo, ktoré Pán Ježiš uskutočnil na kríži. Boh nám počíta spravodlivosť z viery a nie zo zákona. Boh nám nepočíta hriech, lebo ho pripočítal nášmu Spasiteľovi, keď visel na kríži. Aby sme mohli byť spravodliví z viery, Boh nám počíta Kristovu spravodlivosť. „*Ale vediac, že sa človek neospravedľuje zo skutkov zákona, ale skrze vieru Ježiša Krista, aj my sme uverili v Krista Ježiša, aby sme boli ospravedlnení z viery Kristovej a nie zo skutkov zákona pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnené niktoré telo*“ (Galatským 2:16). „*Lebo koniec zákona je Kristus na spravodlivosť každému veriacemu*“ (Rímskym 10:4). „*Kristus nás vykúpil spod zlorečenia zákona tým, že sám sa stal za nás zlorečenstvom, lebo je napísané: Zlorečený každý, kto visí na dreve*“ (Galatským 3:13). „*Lebo toho (Ježiša Krista), ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme my boli spravodlivosťou Božou v ňom*“ (2. Korintským 5:21). „*No, že zákonom nebol a nebude nikto ospravedlnený u Boha, je zrejmé, pretože spravodlivý bude žiť z viery*“ (Galatským 3:11). „*Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil*“ (Efezským 2:8–9). „

Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života“

(Ján 5:24). „

Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života“

(Ján 3:36).

Pozrime sa ešte na mladíkovu reakciu vo svetle viery. *„Ale keď počul mládenec to slovo, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku*

“. Pred mládencom stojí Boh Stvoriteľ v osobe Syna človeka, Spasiteľ, Ten, ktorý je život, pravda a láska a volá ho, aby ho nasledoval. Mládencovi je ťažko pustiť majetky a na oplátku získať všetko vo všetkom, pretože neuveril. Mládenec neuveril, že je viac a lepšie mať poklad v nebi ako majetok na zemi. Mladík neuveril, že pred ním stojí Kristus, považuje Ježiša len za Bohom poslaného „dobrého učiteľa“. Mládenec neuveril, že ak sa vzdá pre Ježiša Krista svojho života v prosperite a sýstosti, tak si zachráni svoju dušu pre večnosť (Marek 8:35).

Odpoveď na otázku: „Čo mám robiť, aby som bol spasený?“ znie: „Uver v evanjelium“. Učiň pokánie a ver v Pána Ježiša Krista, v jeho identitu, život a službu, v jeho smrť na kríži a v jeho vzkriesenie z mŕtvych pre ospravedlnenie hriešnikov. A v tejto viere zotrvej až do konca. S Ježišom Kristom sa môžeš stretnúť v Božom slove. Odpoveď viery na takéto stretnutie je „nasledovanie Ježiša“, nasledovanie Jeho vôle, ktorá je vyjadrená v Novej zmluve. Ak ti niečo z tohto sveta či z tvojho života bráni nasledovať Krista, vzdaj sa toho, aby si získal vzkriesenie z mŕtvych a všetko vo všetkom (Matúš 19:27–29). Neurob to, čo urobil bohatý mládenec.

□